Lietas Nr. 130025113
Lietas arhīva Nr. 1-0021-14/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 14.janvārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Millere

ar tiesas sēdes sekretāri L.Bērziņu,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktas juridiskās personas Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Keramika LV" pārstāvei /I.K./ un Valsts darba inspekcijas pārstāvim /H.L./,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc SIA „Keramika LV", reģistrācijas numurs 40103267972, sūdzības par Valsts darba inspekcijas 2012.gada 27.novembra lēmumu Nr.04/360-01-03/3638.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Zemgales reģionālās Valsts darba inspekcijas (turpmāk – Zemgales RVDI) vecākā inspektore /I.B./ 2012.gada 29.jūnijā SIA „Keramika LV" (turpmāk - Sabiedrība) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.016623 par to, ka 2012.gada 27.jūnijā tika veikta Sabiedrības pārbaude ražošanas telpās un ofisā. Pārbaudot dokumentāciju uzņēmumā nebija apmācīts darba aizsardzības speciālists. Uzņēmumā nebija veikts darba vides riska faktoru izvērtējums, uzņēmumā nav sastādīts darba aizsardzības pasākumu plāns. Uzņēmumā nav darba grafiki, kā arī darbinieki laikus netiek iepazīstināti ar darba grafikiem. Ir pārkāpts Darba likuma (turpmāk - DL) 140.panta pirmā daļa, Ministru kabineta 10.08.2010. noteikumu Nr.749 ,,Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos" 2.punkts, Ministru kabineta 02.10.2007. noteikumu Nr. 660 ,,Darba vides iekšējās uzraudzības veikšanas kārtība" 14.punkts un 33.2.punkts un izdarīts Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 41.^{4}panta pirmajā daļā, 41.^{4} panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar Zemgales RVDI 2012.gada 5.jūlija lēmumu Nr.12Q/390-2012-019 Sabiedrība saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 41.panta pirmās daļas, 41.^{4}panta pirmās un otrās daļas, uzliekot naudas sodu Ls 500 apmērā.

Sabiedrība Zemgales RVDI 2012.gada 5.jūlija lēmumu Nr.12Q/390-2012-019 apstrīdēja Valsts darba inspekcijā (turpmāk - VDI).

Ar VDI 2012.gada 27.novembra lēmumu Nr.04/360-01-03/3638 (turpmāk – Lēmums) grozīts soda mērs ietvaros, kas paredzēts normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 41.^{4} panta otrajā daļā, uzliekot Sabiedrībai naudas sodu Ls 350 apmērā.

2013.gada 7.janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta sūdzība, lūdzot Lēmumu atcelt.

Sūdzībā Sabiedrība norāda, ka 2012.gada 27.jūnijā tika veikta pārbaude Sabiedrības ražošanas telpās /adrese/. Pārbaudes laikā tika konstatēts, ka esot pārkāpta DL 140.panta pirmā daļa, MK noteikumu Nr.749 2.punkts un MK noteikumu Nr.660 14. un 32.2. punkts, tādējādi, konstatējot Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā un 41.^{4} panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

2012.gada 5.jūlijā Zemgales RVDI amatpersona vecākā inspektore /I.B./ (turpmāk - Vecākā inspektore) pieņēma lēmumu

nr.12Q/390-2012-019 administratīvā pārkāpuma lietā par administratīvā soda uzlikšanu Sabiedrībai - naudas sods Ls 500 apmērā, par Latvijas APK 41.^{4} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Sabiedrība 2012.gada 5.jūlija lēmumu nr.12Q/390-2012-019 apstrīdēja 2012. gada 20. jūlijā iesniedzot sūdzību VDI direktoram.

Ar 2012.gada 27.novembra lēmumu nr.04/360-01-03/3638 (turpmāk -Lēmums) tika nolemts grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēts normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 41.^{4} panta otrajā daļā, uzliekot Sabiedrībai naudas sodu Ls 350 apmērā.

Sabiedrība Lēmumam nepiekrīt, uzskata to par nepamatotu un prettiesisku, tādējādi pārsūdz to pilnībā.

Latvijas APK 286.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka "sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas [..]". Turklāt Latvijas APK 245.^{1} panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ,,procesuālās darbības izpilda šajā kodeksā noteiktajos termiņos". Sabiedrība vērš uzmanību, ka VDI sūdzība tika iesniegta 2012.gada 20.jūlijā, savukārt Lēmums tika pieņemts tikai 2012. gada 27.novembrī, proti, četrus mēnešus pēc sūdzības saņemšanas. Sabiedrība norāda, ka Latvijas APK neparedz iespējas VDI pagarināt sūdzības izskatīšanas termiņu, līdz ar ko VDI ir nokavējusi Lēmuma pieņemšanas termiņu, tādējādi, neievērojot indivīda tiesības uz taisnīgu procedūru un viņa tiesību un interešu ievērošanu, kā arī pārkāpjot Latvijas APK 7.panta nosacījumus likumības nodrošināšanai administratīvo pārkāpumu lietās.

Latvijas APK 286. panta otrajā daļā ir noteikts, ka „augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību".Sabiedrība uzskata, ka VDI nav pārbaudījusi Vecākās inspektores lēmuma pamatotību, uz ko norāda zemāk izklāstītie apstākļi.

Sabiedrība nepiekrīt VDI secinājumam, ka „lietai pievienotais Protokols apstiprina, ka lesniedzējs atzīst, ka ir izdarīti Lēmumā norādītie administratīvie pārkāpumi un piekrīt Protokola saturam".Sabiedrība norāda, ka Sabiedrības paraksts uz Protokola vienīgi liecina par to, ka Sabiedrībai ir izskaidrotas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, kā arī to, ka Sabiedrība ir iepazinusies ar Protokola saturu un Protokola saturs Sabiedrībai ir saprotams. Sastādot protokolu, tieši Vecākā inspektore atzina, nevis Sabiedrība, ka ar protokolā konstatētajām darbībām Sabiedrība ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība.

Sabiedrība nepiekrīt veiktajai administratīvā pārkāpuma kvalifikācijai un uzliktajam sodam. Pieņemot Lēmumu, VDI saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu bija jānoskaidro administratīvā pārkāpuma esamība. Latvijas APK 9.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ,,par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība".Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja iztrūkst kāda no administratīvā pārkāpuma pazīmēm, personu nedrīkst saukt pie administratīvās atbildības. Sabiedrība norāda, ka tās rīcībā nav saskatāms nedz nodoms, nedz neuzmanība. Sabiedrības rīcības rezultātā nevienam nav nodarīts kaitējums, netika apdraudēta valsts vai sabiedriska kārtība, īpašums, kā arī nav iestājušās jebkādas citas kaitīgas sekas. Līdz ar to, iztrūkstot administratīvā pārkāpuma subjektīvajai pusei, nav pamata Sabiedrību saukt pie administratīvās atbildības. Tādēļ uzskata, ka VDI nepamatoti secināja, ka Sabiedrība izdarīja pārkāpumu aiz neuzmanības. Līdz ar ko VDI nav ievērojusi Latvijas APK 239. panta pirmās daļas 1. punktu, kurā noteikts, ka ,,lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva".

Tāpat Sabiedrība nepiekrīt VDI secinājumam, ka ,,SIA ir pieļāvusi darba likumdošanas un darba aizsardzības likumdošanas normatīvo aktu pārkāpumu un tas ir atzīts par nozīmīgu, jo skar lielāko daļu (17 darbinieki) SIA darbinieku intereses". Pielikumā VDI 30.09.2011. vadlīnijām ir noteikts, ka ,,pārkāpuma veids (nozīmīgs vai nebūtisks pārkāpums) tiek noteikts, ņemot vērā pārkāpuma raksturu, apstākļus, kādos tas izdarīts, un šo metodisko ieteikumu 8., 18., 22., 23. un 24. punktā noteikto".Kā jau norādīja Sabiedrība, VDI pilnīgi nepamatoti izdarīja secinājumus par pārkāpuma nozīmīgumu, tai skaitā neņemot vērā VDI 30.09.2011. vadlīniju 8., 18., 22., 23. un 24.punktā noteikto. Savukārt, Lēmumā ietvertā atsauce uz Sabiedrības darbinieku skaitu nav pietiekams pamats, lai pārkāpumu uzskatītu par nozīmīgu. VDI 30.09.2011. vadlīniju 18. punktā ir noteikts, ka "izvērtējot soda veidu un apmēru par pārkāpumiem, kas saistīti ar darba vides risku novērtējuma neveikšanu un darba aizsardzības pasākumu plāna nesastādīšanu, papildus 8. punktā noteiktajiem kritērijiem, amatpersonai jāvērtē konkrēto darba vietu (uzņēmuma darbības nozares) bīstamība un ietekme uz darbinieka veselību; vai darba vides risku novērtējums nav veikts un darba aizsardzības pasākumu plāns nav sastādīts visām darba vietām vai tikai daļai; laika periods, kurā nav veikts darba vides risku novērtējums un nav sastādīts darba aizsardzības pasākumu plāns; vai darba vides risku novērtējuma neveikšana un darba aizsardzības pasākumu plāna nesastādīšana ir radījusi konkrētas negatīvas sekas".Lēmumā neviens no uzskatītiem apstākļiem netika pienācīgi izvērtēts. Līdz ar ko VDI nepamatoti lēma par Sabiedrības saukšanu pie administratīvās atbildības un nepamatoti uzlika Sabiedrībai sodu Ls 350 apmērā.

Latvijas APK 244. pantā ir noteikts, ka "institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas".Nepārbaudot un nenoskaidrojot administratīvā pārkāpuma esamību un neizvērtējot visus sūdzībā par sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā minētos argumentus, Sabiedrības ieskatā VDI rīkojies pretēji Latvijas APK 244. panta nosacījumiem. Bez tam, neievērojot Latvijas APK noteikto termiņu Lēmuma pieņemšanai, nav tikusi nodrošināta likumības ievērošana un Latvijas Republikas Satversmē garantētās indivīda tiesības uz taisnīgu tiesu.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 288. panta pirmo un otro daļu, 289.panta pirmo daļu, 289.^{1} pantu, Sabiedrība lūdz tiesu pilnībā atcelt VDI direktora /R.L./ 27.11.2012. lēmumu Nr.04/360-01-03/3638, izbeidzot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Lēmumā norādīts, ka 2012.gada 27.jūnijā tika veikta pārbaude Sabiedrības ražošanas telpās /adrese/ (turpmāk - objekts). Sabiedrībā nebija apmācīts darba aizsardzības speciālists, nebija veikti darba vides riska faktoru izvērtējumi, nav sastādīts darba aizsardzības pasākumu plāns. Darbiniekiem noteikts summētais darba laiks. Sabiedrībai nav darba laika grafiki.

2012.gada 29.jūnijā Zemgales RVDI amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AMNr.016623 un 2012.gada 5.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.12Q/390-2012-019 (turpmāk – Lēmums Nr.12Q/390-2012-019) par administratīvā soda uzlikšanu Ls 500 apmērā par DL 140.panta pirmās daļas, MK noteikumu Nr.660 33.2.punkta, MK noteikumu Nr.749 2.punkta pārkāpšanu, kas uzskatāmi par administratīvajiem pārkāpumiem, par kuriem noteikta administratīvā atbildība Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā, 41.^{4} panta pirmajā un otrajā daļā.

2012.gada 20.jūlijā VDI saņēma Sabiedrības valdes locekļa /R.N./ (turpmāk - Iesniedzējs) 2012.gada 19.jūlija iesniegumu par Lēmuma Nr.12Q/390-2012-019 pārsūdzēšanu, kurā norādīts, ka Lēmumā Nr.12Q/390-2012-019 nav objektīva pamatojuma uzliktajam sodam Ls 500 apmērā.

Bez tam Iesniedzējs uzskata, ka Zemgales RVDI amatpersona, piemērojot naudas sodu, nav ņēmusi vērā un nav pareizi izvērtējusi lietderības apsvērumus, nav ievērojusi samērīguma principu un nav vērtējusi soda piemērotību attiecīgā mērķa sasniegšanai.

Ņemot vērā minēto, Iesniedzējs lūdz atcelt Lēmumu Nr.12Q/390-2012-019 un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Veicot lietā esošo materiālu analīzi, VDI direktors secina.

Lēmuma Nr.12Q/390-2012-019 konstatējošā daļā faktu konstatējums izdarīts atbilstoši lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to šajā lēmumā tas netiks atkārtoti vērtēts.

Lietai pievienotie dokumenti to kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina likumdošanas normatīvo aktu pārkāpuma faktu.

Lietai pievienotais administratīvā pārkāpuma protokols AMNr.016623 apstiprina, ka Iesniedzējs atzīst, ka ir izdarīti Lēmumā Nr.12Q/390-2012-019 norādītie administratīvie pārkāpumi un piekrīt administratīvā pārkāpuma protokola AMNr.016623 saturam.

DL 140.panta pirmā daļa paredz, ja darba rakstura dēļ nav iespējams ievērot attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo dienas vai nedēļas darba laika ilgumu, darba devējs, pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem, nosaka summēto darba laiku, lai darba laiks pārskata periodā nepārsniegtu attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo darba laiku. Ja darbiniekam ir noteikts summētais darba laiks, darba devējam ir pienākums par to rakstveidā informēt darbinieku, norādot pārskata perioda ilgumu, kā arī laikus iepazīstināt darbinieku ar darba grafiku.

Par DL 140.panta pirmās daļas prasību neievērošanu ir paredzēta atbildība pēc Latvijas APK 40.panta pirmās daļas.

VDI, salīdzinot administratīvā pārkāpuma protokolu AMNr.016623 ar Lēmumu Nr.12Q/390-2012-019, secina, ka gan administratīvā pārkāpuma protokolā AMNr.016623, gan Lēmumā Nr.12Q/390-2012-019 ir ietverts konstatējums, ka Sabiedrībā nebija veikts darba vides riska faktoru izvērtējums. Administratīvā pārkāpuma protokola AMNr.016623 sadaļā ,,Tādējādi ir pārkāpts" ir norādīts, ka Sabiedrība ir pārkāpusi MK noteikumu Nr.660 14.punktu un 33.2.punktu, bet Lēmuma Nr.12Q/390-2012-019 sadaļā ,,Tādējādi ir pārkāpts" nav norādīts MK noteikumu Nr.660 14.punkts.

Pārbaudot lietas materiālus, VDI secina, ka lietā nav lēmuma par lietvedības izbeigšanu daļā par MK noteikumu Nr.660 14.punkta pārkāpšanu. Tādējādi VDI secina, ka Amatpersona Lēmuma Nr.12Q/390-2012-019 sadaļā ir pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu, kas nemaina Lēmuma būtību. Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 278.1.panta trešo daļu, VDI direktors nolemj Lēmuma Nr.12Q/390-2012-019 sadaļu ,,Tādējādi ir pārkāpts" papildināt ar MK noteikumu Nr.660 14.punktu.

Norādītais papildinājums nemaina lēmuma būtību, jo administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Tā kā administratīvā pārkāpuma protokolā AMNr.016623 bija norādītas visas pārkāptās tiesību normas, Sabiedrībai bija iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus).

MK noteikumu Nr.660 14.punkts nosaka, ka, novērtējot darba vides riskus, darba devējs nodrošina:

14.1. darba vides un tajā esošo darba vietu vai darba veidu pārbaudi, nosakot tajos pastāvošos darba vides faktorus un konstatējot faktorus, kuri rada vai var radīt risku nodarbināto drošībai un veselībai (1.pielikums);

14.2. darba vides faktoru mērījumus, ja tas nepieciešams, lai noteiktu, vai darba vides faktors rada risku nodarbināto drošībai un veselībai;

14.3. to darba vides faktoru novērtēšanu, kuri rada vai var radīt risku nodarbināto drošībai un veselībai.

MK noteikumu Nr.660 33.2.punkts nosaka, ka darba devējs nodrošina darba aizsardzības pasākumu plāna izstrādi, kurā nosaka darba aizsardzības pasākumus, to īstenošanas termiņus un atbildīgos par šo noteikumu 33.1.apakšpunktā minētā riska novēršanu vai samazināšanu. Nosakot un veicot darba aizsardzības pasākumus darba vides riska novēršanai vai samazināšanai, darba devējam ir pienākums nodrošināt, lai risks netiktu pārnests uz citu vietu vai netiktu radīts cits risks.

Par MK noteikumu Nr.660 14. un 33.2.punkta neievērošanu Sabiedrības darbībās ir saskatāmas Latvijas APK 41.^{4} panta otrajā daļā noteiktā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Atbilstoši MK noteikumu Nr.749 2.punktam darba devējs vai darba devēja norīkota persona, ja uzņēmumā nav vairāk par 10 nodarbinātajiem un ja darba devējs pats veic darba aizsardzības speciālista pienākumus atbilstoši Darba aizsardzības likumam, vai darba aizsardzības speciālists iegūst vienu no šādiem zināšanu līmeņiem darba aizsardzības jomā:

2.1.augstākā līmeņa zināšanas (profesionālā augstākā izglītība), kuru apgūst pirmā vai otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības

programmās;

2.2.pamatlīmeņa zināšanas, kuras apgūst profesionālās pilnveides izglītības programmā.

Par minēto MK noteikumu Nr.749 2.punkta pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība pēc Latvijas APK 41.^{4}panta pirmās daļas.

Latvijas APK 41.panta pirmā daļa paredz, ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumus, kas noteikti šā panta otrajā un trešajā daļā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam - fiziskai personai vai amatpersonai no divdesmit pieciem līdz divsimt piecdesmit latiem, juridiskai personai- no piecdesmit līdz septiņsimt piecdesmit latiem.

Latvijas APK 41.^{4} panta pirmajā daļā noteikts, ka par darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos pārkāpumus, - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam - juridiskajai personai - no piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Latvijas APK 41.^{4} panta otrajā daļā noteikts, ka par darba vides riska novērtējuma neveikšanu un darba aizsardzības pasākumu plāna neizstrādāšanu vai tā neatbilstību darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam - juridiskajai personai - no simt līdz septiņsimt piecdesmit latiem.

Atbilstoši Latvijas APK 32.panta normai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Kā norādījis LR Augstākās tiesas Senāts, lai noteiktu, kurš no izdarītajiem pārkāpumiem ir smagākais, ir jāvadās no likumdevēja noteiktās sankcijas apmēriem par attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Par smagāko pārkāpumu uzskatāms tas pārkāpums, par kuru likumdevējs ir noteicis bargāku sankciju, turklāt naudas soda gadījumā sankcija jāvērtē pēc maksimālā naudas soda apmēra *(skat. LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr. SKA-223/2009).* Konkrētajā gadījumā par smagāko pārkāpumu atzīstams Latvijas APK 41.^{4}panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Zemgales RVDI amatpersona, lemjot par piemērojamā administratīvā soda apmēru, pamatojās uz VDI 2011.gada 30.septembra ,,Metodiskajiem ieteikumiem lietderības apsvērumu izvērtēšanai un administratīvā soda vispārējo kritēriju noteikšanai Valsts darba inspekcijas izdotajiem administratīvajiem aktiem" *(skat. VDI mājas lapā http://www.vdi.gov.lv/files/pielikums_vadlinijam_real_7344f.pdf)* (turpmāk - Metodiskie ieteikumi).

VDI uzskata, ka pārkāpuma būtība un raksturs ir tāds, ka uzliktais sods ir nesamērīgs un līdz ar to, tas ir samazināms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ. Atbilstoši Metodiskajiem ieteikumiem, izvērtējot soda lielumu, VDI uzskata, ka uzliktais sods pārsniedz Metodiskajos ieteikumos noteikto maksimālo soda apmēru, kāds ir paredzēts par šāda veida administratīvajiem pārkāpumiem, proti, Amatpersona ir nepareizi noteikusi piemērojamās soda sankcijas robežas.

Zemgales RVDI amatpersona Lēmumā Nr.12Q/390-2012-019 norāda, ka Sabiedrība ir pieļāvusi darba likumdošanas un darba aizsardzības likumdošanas normatīvo aktu pārkāpumu un tas ir atzīts par nozīmīgu, jo skar lielāko daļu (17 darbinieki) Sabiedrības darbinieku intereses. Pārkāpums pieļauts aiz neuzmanības, proti, persona nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt. Līdz ar to atbilstoši Metodiskajiem ieteikumiem sods nosakāms diapazonā no Ls 250 - Ls 450, kur vidējais apmērs sastāda Ls 350. Tādējādi, soda apmērs nosakāms Ls 350 apmērā.

Latvijas APK 1.pantā noteikts, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā. Šā uzdevuma realizēšanai Latvijas APK noteikts, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 8.panta pirmā daļa nosaka, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Atbilstoši Latvijas APK 22.pantam administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Administratīvais sods tiek piemērots, lai aizsargātu personu sociāli ekonomiskās un personiskās tiesības un novērstu tiesību pārkāpumus, kā arī lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs neizdarītu jaunus līdzīgus pārkāpumus. Tādējādi, secināms, ka tieši lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir vispiemērotākais līdzeklis, lai sasniegtu Latvijas APK noteiktos mērķus.

Pamatojoties uz minēto apstākļu vispusīgu un objektīvu analīzi un minētajām tiesību normām, kā arī Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 3.punktu, Valsts darba inspekcijas likuma 6.panta otro daļu, VDI direktors nolēma grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēts normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 41.^{4} panta otrajā daļā, uzliekot Sabiedrībai naudas sodu Ls 350 apmērā.

Tiesas sēde Sabiedrības pārstāve sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem.

VDI pārstāvis sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

M o t ī v u d a ļ a

Uzklausot procesa dalībniekus un izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Sabiedrībā konstatētais pārkāpums kvalificētas pēc Latvijas APK 41.panta pirmās daļas, 41.^{4}panta pirmās un otrās daļas.

Latvijas APK 41.panta pirmā daļa noteic (Latvijas APK redakcijā, kas bija spēkā administratīvā soda piemērošanas laikā), ka par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumus, kas noteikti šā panta otrajā un trešajā daļā, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam — fiziskajai personai vai amatpersonai no divdesmit pieciem līdz divsimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai — no piecdesmit līdz septiņsimt piecdesmit latiem.

Latvijas APK 41.^{4}panta pirmā un otrā daļa noteic (Latvijas APK redakcijā, kas bija spēkā administratīvā soda piemērošanas laikā), ka par darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos pārkāpumus, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam vai darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu saņēmējam — fiziskajai personai vai amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai — no piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Par darba vides riska novērtējuma neveikšanu un darba aizsardzības pasākumu plāna neizstrādāšanu vai tā neatbilstību darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam vai darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu saņēmējam — fiziskajai personai vai amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai — no simt līdz septiņsimt piecdesmit latiem.

DL 140.panta pirmā daļa nosaka, ja darba rakstura dēļ nav iespējams ievērot attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo dienas vai nedēļas darba laika ilgumu, darba devējs pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem nosaka summēto darba laiku, lai darba laiks pārskata periodā nepārsniegtu attiecīgajam darbiniekam noteikto normālo darba laiku. Ja darbiniekam ir noteikts summētais darba laiks, darba devējam ir pienākums par to rakstveidā informēt darbinieku, norādot pārskata perioda ilgumu, kā arī laikus iepazīstināt darbinieku ar darba grafiku.

2007.gada 2.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr. 660 ,,Darba vides iekšējās uzraudzības veikšanas kārtība" 14.punkts nosaka, ka novērtējot darba vides risku, darba devējs nodrošina: 14.1. darba vides un tajā esošo darba vietu vai darba veidu pārbaudi, nosakot tajos pastāvošos darba vides faktorus un konstatējot faktorus, kuri rada vai var radīt risku nodarbināto drošībai un veselībai (1.pielikums); 14.2. darba vides faktoru mērījumus, ja tas nepieciešams, lai noteiktu, vai darba vides faktors rada risku nodarbināto drošībai un veselībai; 14.3. to darba vides faktoru novērtēšanu, kuri rada vai var radīt risku nodarbināto drošībai un veselībai.

2007.gada 2.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr. 660 33.2.punkts nosaka, ka pamatojoties uz darba vides riska novērtēšanas rezultātiem un darba vietu pārbaudē iegūto informāciju, darba devējs nodrošina darba aizsardzības pasākumu plāna izstrādi, kurā nosaka darba aizsardzības pasākumus, to īstenošanas termiņus un atbildīgos par šo noteikumu 33.1.apakšpunktā minētā riska novēršanu vai samazināšanu. Nosakot un veicot darba aizsardzības pasākumus darba vides riska novēršanai vai samazināšanai, darba devējam ir pienākums nodrošināt, lai risks netiktu pārnests uz citu vietu vai netiktu radīts cits risks.

2010.gada 10.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.749 ,,Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos" 2.punkts nosaka, ka darba devējs vai darba devēja norīkota persona, ja uzņēmumā nav vairāk par 10 nodarbinātajiem un ja darba devējs pats veic darba aizsardzības speciālista pienākumus atbilstoši Darba aizsardzības likumam, vai darba aizsardzības speciālists iegūst vienu no šādiem zināšanu līmeņiem darba aizsardzības jomā: 2.1. augstākā līmeņa zināšanas (profesionālā augstākā izglītība), kuru apgūst pirmā vai otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības programmās; 2.2. pamatlīmeņa zināšanas, kuras apgūst profesionālās pilnveides izglītības programmā.

Atbildība par 2007.gada 2.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr. 660 14. un 33.2punktā paredzēto prasību neievērošanu paredzēta Latvijas APK 41.^{4}panta otrajā daļā. Atbildība par 2010.gada 10.augusta Ministru kabineta noteikumu Nr.749 ,,Apmācības kārtība darba aizsardzības jautājumos" 2.punktā paredzēto prasību neievērošanu paredzēta Latvijas APK 41.^{4}panta pirmajā daļā. Savukārt, par DL 140.panra pirmajā daļā noteikto prasību neievērošanu paredzēta Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā irpie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietas materiāliem ir pievienoti dokumenti: 2012.gada 29.jūnija administratīvā pārkāpuma protokols AMNr.016623; 2012.gada 5.jūlija Lēmums Nr.12Q/390-2012-019; Darba laika uzskaites tabulas par 2012.gada jūniju; 2012.gada 21.maija Darba līguma Nr.27 kopija, kas noslēgts starp Sabiedrību un /R.Š./; Pielikuma Nr.1 kopija darba līgumam Nr.27; 2012.gada 27.jūnija akti par konstatētajiem faktiem; informācijas izdruka par Sabiedrības Darba ņēmēju sarakstu, kas ir nodarbināti taksācijas periodā par 2012.gadu; Apsekojuma plānošanas veidlapa; Valsts ieņēmumu dienesta informācijas izdruka par Nodokļu maksātāja reģistrētajām struktūrvienībām, darbinieku skaitu un darba algu attiecībā uz Sabiedrību.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka Lēmumā ir uzskaitīti un argumentēti pierādījumi, kas apliecina Sabiedrības vainīgumu konstatēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā. Tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko, uzskata, ka atkārtota pierādījumu analīze nav nepieciešama.

Vērtējot Sabiedrības sūdzībā izteikto argumentu, ka tā nepiekrīt VDI secinājumam, ka lietai pievienotais Protokols apstiprina, ka Iesniedzējs atzīst, ka ir izdarīti Lēmumā norādītie administratīvie pārkāpumi un piekrīt Protokola saturam, tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma protokola AM Nr.016623 10.punktā Sabiedrības pārstāvis valdes loceklis /R.N./ norāda, ka "piekrīt protokola saturam", nekādus citus iebildumus Protokola sastādīšanas laikā nav izteicis, kā arī administratīvā pārkāpuma protokola A M Nr.016623 9.punktā ir parakstījies par to, ka ar protokola saturu ir iepazinies un Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam izskaidroti.

Vienlaicīgi, tiesa secina, ka administratīvo tiesu praksē vispārīgi ir atzīts, ka vēlāk iesniegti paskaidrojumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie sniegti uzreiz notikuma brīdī. Šāda atziņa atbilst dzīvē gūtiem novērojumiem (skat.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.janvāra spriedums lietā Nr. SKA-45/2009).

Kā izriet no Sabiedrības valdes locekļa /R.N./ ieraksta administratīvā pārkāpuma protokolā, tad sākotnēji Sabiedrības valdes loceklis ir norādījis, ka piekrīt protokola saturam, no kā izdarāms secinājums, ka ir piekritis konstatētajiem pārkāpumiem. Vienlaicīgi tiesa secina, ka administratīvie pārkāpumi ir konstatējami vērtējot lietā esošos pierādījumus, kuri tiesas ieskatā ir pietiekami minēto pārkāpumu konstatēšanai. Savukārt, ja lietā esošie pierādījumi ir pietiekami administratīvā pārkāpuma konstatēšanai, pie administratīvās atbildības saucamās personas attieksmei par pārkāpuma konstatēšanu nav būtiskas un izšķirošas nozīmes.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka nav pamata Sabiedrību saukt pie administratīvās atbildības, jo iztrūkst administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse, uzskata, ka VDI nepamatoti secināja, ka Sabiedrība izdarīja pārkāpumu aiz neuzmanības.

Tiesību doktrīnā vaina tiek definēta kā personas psihiskā attieksme nodoma vai neuzmanības formā pret viņas izdarīto prettiesisko darbību vai bezdarbību un ar to saistītajām kaitīgajām sekām (*Krastiņš U. Noziedzīgs nodarījums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 90.lpp.*). Tomēr minētā definīcija raksturo tikai fizisko personu vainu, jo juridiskajām personām nevar piemist psihiskā attieksme. Tāpēc juridisko personu vaina ir nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus: pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība, otrkārt, vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu. (*skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 5.marta Spriedumu lietā SKA-19/2009*).

Izskatāmajā lietā sūdzībā netiek apstrīdēts, ka administratīvā pārkāpuma protokola AM Nr.016623 norādītajā laikā, pārbaudot dokumentāciju uzņēmumā nebija apmācīts darba aizsardzības speciālists. Uzņēmumā nebija veikta darba vides riska faktoru izvērtējums, uzņēmumā nav sastādīts darba aizsardzības pasākumu plāns. Uzņēmumā nav darba grafiki, kā arī darbinieki laikus netiek iepazīstināti ar darba grafikiem.

Tiesa nekonstatē nekāda veida šķēršļus, kas būtu lieguši Sabiedrībai veikt pārbaudes un nodrošināt darba likumdošanas un darba aizsardzības likumdošanas normatīvo aktu prasību ievērošanu, konkrētajā gadījumā, veikt darba vides riska faktoru izvērtējumu, sastādīt darba aizsardzības pasākumu plānu, nodrošināt kompetentu darba aizsardzības speciālistu, sastādīt darba grafikus. Līdz ar ko, tiesa pievienojas Lēmumā norādītajam, ka pārkāpums pieļauts aiz neuzmanības, un atbilstoši Latvijas APK 11.pantam, administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Vērtējot Sabiedrības sūdzību, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzēja ieskatā, Lēmums ir pieņemts pārkāpjot lēmuma pieņemšanas termiņus.

Latvijas APK 286.panta pirmā daļa nosaka, ka sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem — pēc visu lietas materiālu saņemšanas.

Latvijas APK neparedz augstākai iestādei pagarināt sūdzības izskatīšanas termiņu.

Sabiedrības sūdzība augstākā iestādē izskatīta pārkāpjot Latvijas APK 286.panta pirmās daļas termiņu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr.SKA-403/2010 ir norādījis, ka apstāklis, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēts vienīgi no aspekta, vai tādējādi pieteicējam ir pieņemts nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktā termiņā (*skat.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 14.oktobra spriedums lietā Nr.SKA-403/2010*).

Ņemot vērā minēto, tiesas ieskatā, lēmuma par sūdzību pieņemšanas laiks neietekmē sūdzības izskatīšanas rezultātu, bet gan

ietekmē pārsūdzības termiņu un kārtību un šajā lietā Sabiedrības tiesības nekādā veidā nav pārkāptas, jo, kamēr netika izskatīta sūdzība, administratīvā soda izpilde saskaņā ar Latvijas APK 285. un 299.panta pirmo daļu netika pieprasīta, jo lēmums par administratīvā soda uzlikšanu nebija stājies spēkā.

Tiesa konstatē, ka iestāde ir pārkāpusi procesuālo termiņu sūdzības izskatīšanai, tomēr atzīst, ka minētais procesuālais pārkāpums nav būtisks.

Procesuāli pārkāpumi lēmuma pieņemšanā rada lēmuma prettiesiskumu un atcelšanu tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Tas ir, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī tad, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu. Tiesa norāda, ka Lēmumā ietvertais pierādījumu vērtējums, lai konstatētu Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā un 41.^{4} panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu un Sabiedrības vainīgumu ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar ko, tiesa uzskata, ka konstatējot procesuālā termiņa pārkāpumu iestādes rīcībā, izskatot Sabiedrības sūdzību, atzīstams, ka minētais termiņa pārkāpums nevarētu liecināt, ka Lēmums ir prettiesisks pēc būtības.

Bez tam, atbilstoši Latvijas APK 239.pantā 7.punktam tikai 37.pantā paredzēto termiņu, nevis jebkuru Latvijas APK noteiktu termiņu pārkāpums pats par sevi ir pamats, lai izbeigtu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Lietā nav nekādu ziņu, kas liecinātu, ka būtu konstatējams Latvijas APK 239.panta 7.punktā paredzētais nosacījums, kad lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā būtu izbeidzama.

Sūdzībā Sabiedrība norāda, ka nepiekrīt noteiktajam soda naudas apmēram.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta otro daļu, daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot Lēmumu, tiesa atzīst, ka VDI, lemjot par Sabiedrībai piemērojamā soda apmēru, ir ņēmusi vērā Metodisko ieteikumu noteikumus, Latvijas APK 32.panta prasības, proti, piemērojot sodu ir izvērtēts Sabiedrības izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturs un apstākļi, vainas pakāpe. Sabiedrībai uzlikts naudas sods saskaņā ar Latvijas APK 35.pantā paredzētajiem nosacījumiem Ls 350 apmērā, administratīvo sodu uzliekot Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā un 41.^{4} panta pirmajā un otrajā daļā noteiktās sankcijas ietvaros (Latvijas APK redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā). Tiesa secina, ka sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums pēc būtības ir tiesisks un pamatots, un Sabiedrības darbībā ir saskatāms Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā un 41.^{4} panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sastāvs.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Lēmums, ar kuru Sabiedrība saukta pie administratīvās atbildības ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav iemeslu, bet Sabiedrības sūdzība ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmo daļu, 41.^{4} panta pirmo un otro daļu, 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{7}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt SIA ,,Keramika LV", reģistrācijas numurs 40103267972, sūdzību un **atstāt negrozītu** Valsts darba inspekcijas 2012.gada 27.novembra lēmumu Nr.04/360-01-03/3638.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2014.gada 14.janvārī**.

Tiesnese I.Millere